

Práce se zabývá socio-kulturními rozdíly mezi obyvatelstvem měst a venkova. V souladu se sociologickou tradicí rozlišuje tři možné přístupy k odpovědi. Buď je mezi městy a venkovem rozdíl zásadní, a pak lze mluvit o dichotomii, anebo se města a vesnice k sobě v socio-kulturním ohledu přibližují, jak tvrdí zastánci myšlenky konvergence. Střední polohou je pojetí kontinuální, které mezi venkovem a městy vidí plynulý přechod. Aby mezi těmito možnými odpověďmi mohlo být rozhodnuto, autor zvažuje historická a regionální specifika České republiky. Pro ověření teoretických závěrů užívá analýzu dat z terénního šetření Aktér 2005, které je reprezentativní pro populaci České republiky. Dochází k závěru, že sídelní změna v České republice se přiblížila fázi rozvinutých kapitalistických zemí, ve které jsou dřívější značné socio-kulturní rozdíly mezi městem a venkovem téměř smazány.